

Elk kind heeft het recht om te spelen: waar, wanneer en met wie hij wil. En juist daarom stellen wij het spelen en het welbevinden van het kind centraal. Wanneer animatoren met kinderen praten en communiceren zal het welbevinden en de betrokkenheid op de speelpleinen verhoogd worden.

Op speelpleinwerkingen speelt een mengelmoes van kinderen samen: kinderen van verschillende leeftijden, uit allerlei culturen, sociale achtergronden, kinderen met andere hobby's, kinderen met het Frans, Berbers, Turks, Engels, Arabisch, Chinees, Spaans... of het Nederlands als thuistaal. Voor een groeiend aantal meertalige kinderen is het Nederlands vaak enkel een schooltaal, zelden een speeltaal. Hierdoor komt het spelen soms in het gedrang. Nederlandstalige vrijetijdsinitiatieven worden zich meer en meer bewust van dit probleem en willen hun steentje bijdrage tot taalstimulering van deze kinderen en tot het vergroten van de een positieve attitude tov het Nederlands.

Om hieraan te werken, werd het project 'Taalspeler' in het leven geroepen. Taalspeler werkt aan een verdieping van inzichten en communicatieve vaardigheden, met betrekking tot het stimuleren van interactie, in een meertalige context. Taalspeler ondersteunt animatoren en coördinatoren van het speelplein: informatie geven over taalverwerving en taalstimulering. Samen zoeken we naar antwoorden op de vragen: Hoe kan je meer interactie in je activiteiten steken? Hoe ga je om met meertaligheid? Op deze manier trachten we de competenties in functie van taalverwerving te verhogen bij mensen die betrokken zijn bij vrijetijdsinitiatieven.

Interactie in een speelse en meertalige context

Kinderen zijn nieuwsgierige wereldverkenners. Ze leren taal omdat ze al snel ontdekken dat je met taal veel kan bereiken: vragen om eten, zeggen waar je pijn hebt, vragen om mee te spelen... Kinderen leren taal - net zoals ze kennis opdoen of sociale vaardigheden leren - door in interactie te treden met de wereld. Taal leer je dus zeker niet alleen in taallessen, of het nu je eerste, tweede, derde... taal is.

Een stukje van die boeiende wereld zijn de speelpleinen waar kinderen volop kunnen ravotten, samen een spel spelen, op tocht gaan, sporten... Hierbij zijn er talrijke mogelijkheden om als animator de kinderen te stimuleren: gesprekjes over vanalles en nog wat, overlegmomenten, spelinstructies, ingaan op impulsen van de kinderen...

We stellen interactie voorop wanneer we werken aan taalstimulatie. Doordat de kinderen de kans krijgen om met elkaar en met de begeleider in interactie te treden, zal er plaats en tijd gecreëerd worden om op een informele manier te communiceren met elkaar.

Nederlands niet als enige taal

Het is belangrijk dat bij deze taalstimulering Nederlands niet als dé enige (verplichte) taal wordt opgevoerd, maar als een mogelijke taal, zodat de kinderen zich ook kunnen amuseren in de taal die voor hen het gemakkelijkst is. Bij een intense interactie die ruimte laat voor het gebruik van meerdere talen kan de eigen taal van de kinderen op een spontane manier aan bod komen. Dit houdt de stimulering van het Nederlands niet tegen. De animatoren treden in het Nederlands in interactie met de kinderen en bieden leuke activiteiten aan waarin het Nederlands als voertaal een duidelijke rol krijgt en zodoende gestimuleerd wordt. De meertalige context draagt bij tot een positiever gevoel tegenover meertaligheid in het algemeen en tegenover het Nederlands in het bijzonder. Zo ben je op een positieve manier bezig met taalstimulering.

Bovenal staat dus het spelen en het welbevinden van het kind centraal. Wanneer animatoren met kinderen praten en communiceren, wordt het welbevinden en de

betrokkenheid op de speelpleinen verhoogd. We wensen af te stappen van de instructies-
gevende animator.
Communicatie is prioritair ten opzichte van taal.